

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 maja 2012 r.

Poz. 530

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 kwietnia 2012 r.

w sprawie sposobu realizacji zadań związanych ze współpracą powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi na podstawie umów międzynarodowych

Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599 i Nr 240, poz. 1430) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób realizacji zadań związanych ze współpracą powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi na podstawie umów międzynarodowych, w zakresie działań podejmowanych w celu zwalczania przestępczości.

§ 2. Nazwy własne użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) Eurojust – organ Unii Europejskiej powołany na mocy decyzji Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2002, str. 1), w brzmieniu nadanym decyzją 2009/426/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia Eurojustu i w sprawie zmiany decyzji 2002/187/WSiSW ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz. Urz. UE L 138 z 04.06.2009, str. 14), zwanej dalej „decyzją”;
- 2) Europol – organizację powołaną na mocy decyzji Rady z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającej Europejski Urząd Policji (Europol) (Dz. Urz. UE L 121 z 15.05.2009, str. 37);
- 3) Europejska Sieć Sądowa – sieć sądowych punktów kontaktowych utworzoną na mocy decyzji Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 130);
- 4) OLAF – urząd powołany na mocy decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz. Urz. UE L 136 z 31.05.1999, str. 20).

§ 3. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na potrzeby współpracy i wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami krajowymi Rzeczypospolitej Polskiej i państw członkowskich tworzy się punkty kontaktowe, jeżeli wiążący Rzeczpospolitą Polską akt prawa międzynarodowego wymaga utworzenia takiego punktu lub ich sieci.

§ 4. Punkt kontaktowy służy usprawnieniu współpracy między powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury a właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności poprzez wymianę informacji w zakresie objętym zadaniami punktu lub ich sieci.

§ 5. W Prokuraturze Generalnej wyznacza się korespondentów, jeżeli wiążący Rzeczpospolitą Polską akt prawa międzynarodowego wymaga ich wyznaczenia.

§ 6. Zadania korespondentów wyznacza się zgodnie z celem, wskazanym w akcie prawa międzynarodowego, z którego wynika potrzeba ich wyznaczenia.

§ 7. Zadania punktu kontaktowego i korespondenta wykonuje wyznaczona w tym celu osoba zatrudniona w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury. Zadania te należy określić w zarządzeniu o utworzeniu punktu kontaktowego lub o wyznaczeniu korespondenta.

§ 8. 1. Przedstawiciel krajowy w Eurojuście, zwany dalej „przedstawicielem krajowym”, jest wyznaczany przez Prokuratora Generalnego, spośród prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, po zasięgnięciu opinii Ministra Sprawiedliwości.

2. Jeżeli przedstawiciel krajowy jest przewodniczącym lub wiceprzewodniczącym Eurojustu, nie może on zostać odwołany z delegacji przed zakończeniem pełnienia tej funkcji; w innym przypadku Prokurator Generalny informuje o odwołaniu Radę Unii Europejskiej, wskazując przyczyny odwołania.

§ 9. 1. Przedstawiciel krajowy korzysta ze wsparcia zastępcy przedstawiciela krajowego i asystenta.

2. Zastępca przedstawiciela krajowego jest wyznaczany przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Asystent jest wyznaczany przez Prokuratora Generalnego spośród osób zatrudnionych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

3. Zastępca przedstawiciela krajowego może działać w imieniu przedstawiciela krajowego lub go zastępować; asystent może działać w imieniu przedstawiciela krajowego lub go zastępować, jeżeli jest prokuratorem.

§ 10. 1. Przedstawiciel krajowy ma swoje stałe miejsce pracy w siedzibie Eurojustu.

2. Miejsce wykonywania obowiązków zastępcy przedstawiciela krajowego i asystenta określa Prokurator Generalny.

§ 11. W sprawach należących do kompetencji Eurojustu, w których Rzeczpospolita Polska posiada jurysdykcję lub jest państwem bezpośrednio zaangażowanym, przedstawiciel krajowy w szczególności:

- 1) z inicjatywy właściwego organu krajowego pomaga w ustaleniu organu właściwego w innym państwie członkowskim do wykonania wniosków o pomoc prawną, europejskich nakazów aresztowania oraz innych orzeczeń podlegających wzajemnemu uznawaniu, a także koordynuje, monitoruje i ułatwia ich wykonanie, w tym pośrednicząc w kontaktach między właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) koordynuje wykonywanie innych działań prowadzonych lub nadzorowanych przez właściwe organy krajowe z działaniami właściwych organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) przekazuje właściwym organom krajowym informacje, wnioski, opinie i inne wystąpienia Eurojustu;
- 4) przekazuje Eurojustowi wystąpienia organów krajowych prowadzących lub nadzorujących postępowanie karne o udzielenie informacji;
- 5) współpracuje z Europejską Siecią Sądową;
- 6) może uczestniczyć w tworzeniu i pracach wspólnych zespołów śledczych jako przedstawiciel Eurojustu;
- 7) pełni funkcję przedstawiciela dyżurnej jednostki koordynacyjnej Eurojustu.

§ 12. Przedstawiciel krajowy może w konkretnej sprawie uzyskiwać za pośrednictwem Prokuratury Generalnej, w granicach przewidzianych przepisami prawa, dane uzyskane w toku postępowań karnych oraz dane zgromadzone w rejestrach i bazach danych zawierających informacje istotne dla postępowań karnych.

§ 13. Przedstawiciel krajowy wymienia z przedstawicielami krajowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacje konieczne do wykonywania zadań Eurojustu.

§ 14. Prokuratorzy apelacyjni niezwłocznie przekazują do Prokuratury Generalnej aktualizowane na bieżąco informacje o:

- 1) każdym wszczętym przez podległe jednostki organizacyjne postępowaniu przygotowawczym o przestępstwo bezpośrednio dotyczące co najmniej trzech państw członkowskich Unii Europejskiej, w którym wnioski o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej lub o wykonanie orzeczenia podlegającego wzajemnemu uznawaniu zostały przekazane do co najmniej dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli:
  - a) przedmiotem postępowania jest czyn zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 5 lat, będący przestępstwem:
    - fałszowania oraz obrotu fałszywymi pieniędzmi lub innymi środkami płatniczymi,
    - handlu ludźmi,

- łapownictwa i płatnej protekcji,
- na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej,
- nielegalnego obrotu bronią palną, amunicją lub ich istotnymi częściami,
- nielegalnego wytwarzania, przetwarzania, przemytu środków odurzających, prekursorów, środków zastępczych lub substancji psychotropowych lub obrotu nimi,
- o charakterze terrorystycznym,
- przeciwko ochronie danych gromadzonych, przechowywanych, przetwarzanych lub przekazywanych w systemie informatycznym,
- przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego,
- udziału w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego,
- wprowadzania do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł,

b) z materiału dowodowego wynika, że przestępstwo może spowodować poważne skutki transgraniczne, skutki dla Unii Europejskiej lub dotyczyć innych państw członkowskich Unii Europejskiej niż te, które są bezpośrednio zaangażowane;

2) sprawach, w których może wystąpić kolizja jurysdykcji;

3) sprawach, w których powtarzają się trudności z wykonywaniem wniosków o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej, wykonaniem europejskiego nakazu aresztowania lub innego orzeczenia podlegającego wzajemnemu uznawaniu.

§ 15. Przekazując informacje, o których mowa w § 14, prokurator apelacyjny wskazuje:

1) w przypadku określonym w § 14 pkt 1:

- a) przedmiot postępowania,
- b) imię, nazwisko, datę urodzenia, zajęcie, miejsce zamieszkania podejrzanego i jego numer PESEL, o ile go posiada,
- c) imię, nazwisko, datę urodzenia, zajęcie, miejsce zamieszkania pokrzywdzonego i jego numer PESEL, o ile go posiada,
- d) zaangażowane państwa członkowskie,
- e) krótki opis przestępstwa i jego kwalifikację prawną,
- f) informacje o skierowanych wnioskach o międzynarodową pomoc prawną, ich zakresie i o stanie ich realizacji,
- g) w przypadku postępowań o przestępstwa o charakterze terrorystycznym – dodatkowo informacje o treści prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie karne oraz o ewentualnych powiązaniach z innymi postępowaniami karnymi;

2) w przypadku określonym w § 14 pkt 3:

- a) państwa członkowskie, pomiędzy którymi może wystąpić kolizja jurysdykcji,
- b) przedmiot postępowania,
- c) imię, nazwisko, datę urodzenia, zajęcie, miejsce zamieszkania podejrzanego i jego numer PESEL, o ile go posiada,
- d) imię, nazwisko, datę urodzenia, zajęcie, miejsce zamieszkania pokrzywdzonego i jego numer PESEL, o ile go posiada,
- e) krótki opis przestępstwa i jego kwalifikację prawną.

§ 16. 1. Prokuratura Generalna przekazuje przedstawicielowi krajowemu Eurojustu informacje określone w § 14.

2. Informacje mogą zostać przekazane drogą elektroniczną poprzez wprowadzenie do zautomatyzowanego Systemu Zarządzania Sprawami.

3. Zautomatyzowany System Zarządzania Sprawami, o którym mowa w ust. 2, jest to system składający się z akt tymczasowych i indeksu, utworzony na mocy art. 16 decyzji.

4. Prokurator apelacyjny może zastrzec, że informacje określone w § 14 nie podlegają dalszemu przekazaniu z uwagi na fakt, że mogłyby to naruszać bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej lub zagrażać bezpieczeństwu osoby. W takim przypadku pozostawia się te informacje bez dalszego biegu.

§ 17. Właściwy prokurator informuje przedstawiciela krajowego o sposobie załatwienia wniosku lub wystąpienia, o których mowa w § 11 pkt 3. Odmawiając uwzględnienia, należy wskazać przyczyny odmowy, chyba że mogłoby to naruszać bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej lub zagrażać bezpieczeństwu osoby.

§ 18. Funkcję krajowego korespondenta Eurojustu pełni zastępca przedstawiciela krajowego.

§ 19. Krajowy korespondent Eurojustu odpowiada za działanie krajowego systemu koordynacyjnego Eurojustu.

§ 20. Krajowy system koordynacyjny Eurojustu usprawnia wykonywanie zadań Eurojustu w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności poprzez:

- 1) ułatwianie właściwym organom krajowym określenia, czy w konkretnej sprawie należy skorzystać z pomocy Eurojustu, czy Europejskiej Sieci Sądowej;
- 2) ułatwianie przedstawicielowi krajowemu określenia organów właściwych w Rzeczypospolitej Polskiej do wykonania wniosków o międzynarodową pomoc prawną, europejskich nakazów aresztowania oraz innych orzeczeń podlegających wzajemnemu uznawaniu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 3) utrzymywanie kontaktów roboczych z krajową jednostką Europolu;
- 4) koordynację działań sieci wspólnych zespołów śledczych, sieci do spraw zbrodni ludobójstwa, przestępstw przeciwko ludzkości oraz przestępstw wojennych, sieci do spraw zwalczania korupcji oraz utworzonych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury punktów kontaktowych dla współpracy pomiędzy biurami odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem, korespondenta Eurojustu do spraw terroryzmu, punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej i korespondenta tej Sieci.

§ 21. Prokuratura Generalna pełni funkcję organu wyznaczonego do przekazywania przedstawicielowi krajowemu wniosków o uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie lub o usunięcie przekazanych Eurojustowi danych osobowych dotyczących wnioskodawcy.

§ 22. 1. Przedstawiciel krajowy zakłada i prowadzi dla każdej sprawy akta tymczasowe w formie papierowej lub elektronicznej.

2. Przedstawiciel krajowy oznacza wybrane informacje w aktach tymczasowych prowadzonych w formie elektronicznej lub wprowadza je do systemu w sposób umożliwiający ich późniejsze automatyczne wyszukiwanie za pomocą indeksu.

§ 23. 1. Przedstawiciel krajowy może udostępnić indeks albo akta tymczasowe w całości lub w części przedstawicielom krajowym innych państw członkowskich Unii Europejskiej, upoważnionym pracownikom Eurojustu lub osobom wchodzącym w skład krajowego systemu koordynacyjnego Eurojustu.

2. Przedstawiciel krajowy informuje upoważnionego pracownika Eurojustu do spraw ochrony danych osobowych o założeniu akt tymczasowych i udostępnia mu je na żądanie.

§ 24. W sprawach o przestępstwa na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej prokuratorzy apelacyjni i okręgowi mogą zwracać się do OLAF-u o udzielenie informacji, udostępnienie materiałów albo o podjęcie działań koordynacyjnych niezbędnych dla potrzeb prowadzonego postępowania. Wystąpienia dotyczyć mogą również uzyskania informacji z zakresu funkcjonowania instytucji Unii Europejskiej.

§ 25. Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury umożliwiają realizację zadań OLAF-u poprzez udzielanie informacji na kierowane przez OLAF zapytania oraz poprzez udostępnianie, w granicach przewidzianych przepisami prawa, materiałów z prowadzonych postępowań.

§ 26. 1. Jeżeli przepisy nie stanowią inaczej, prokuratorzy apelacyjni i okręgowi porozumiewają się bezpośrednio z instytucjami Unii Europejskiej, w tym w szczególności z Eurojustem, Europejską Siecią Sądową oraz z OLAF-em.

2. W sprawach zawilych, jeżeli wymagają tego okoliczności sprawy, prokuratorzy apelacyjni i okręgowi mogą porozumiewać się z instytucjami Unii Europejskiej za pośrednictwem Prokuratury Generalnej.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.